

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr 26. ANULU XV.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la espeditorul foieș pe afară la c. r. poste, și cu bani gata prin seriori francate, adresate către espeditura. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ur' pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teri straine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratelor se plătesc pentru
între 6 fl. cu 7. cr. și 6 fl. v. a. pentru
a două ora cu 5. fl. cr. și pentru a
treia repetare cu 3. fl. v. a.

Sabiu, în 30 Martiu (11 Apr.) 1867.

31

Scările noastre în Transilvania.

II.

D. corespondinte alu „Albinei”, dice ca „scările noastre stau mai eschisivmente sub ingrijirea bisericei și totusi ele se află în statu deplorabil.” Dar pentru ce acestu „totusi”? — Cându-dintre doi insi, obligati de a lucra împreuna la ce va, remane numai unghiul pre lângă detorintă sea, ieră celalalt se codesee să se retrage de totu de a-si face să elu detorintă, se dice ore: la lucru a remasu numai unulu dintre conlucratori și lucrul acela totu si nu s'a ispravit după cuviintia? Logică de sigură nu argumentează astfelui. —

Dar sa cercetăm, pentru ce scările noastre stau mai eschisivmente sub ingrijirea bisericei? — Responsul celu mai simplu și mai de aproape la întrebarea acelă este: pentru ca statul în parte și-a retrasu ingrijirea sea dela scările. Ei bine, dar pentru ce statul și-a retrasu ingrijirea sea dela scările și le-a lasat pre aceleia mai eschisivmente sub ingrijirea bisericei? — Dupa noi, la întrebarea acelă va dă unu respunsu dreptu, unu respunsu nepartinitoriu numai — istoria, candu aceea se va apucă sa însemne pre-tablele ei politice și nevoie, ce au bantuitu patria noastră, și cari pote ca nu si-au datu inca in capu.

Intr-aceea sa nu trecemu cu vederea unu pretestu, carele s'a făritu de buna séma int'o faunistă inalta, dar ascunsa, pentru că prin elu, celu puținu momentanu, statul sa se arete scăpat de tota responsabilitatea, ieră biserica sa se facă cu atâtu mai responsabila de starea scărelor. S'a disu adeca și se mai dice inca, ca preotmea noastră au respinsu și au eschisu pre organele regimului, pre amplioati, de a se mai amestecă in afacerile scărelor noastre, sub cuventu căci, prin amestecul loru in acelea afaceri, s'aru vătemă autonoma bisericăescă.

Ne va fi permisu inşa a analiză pulințelu pretestulu acelă și a-lu pune intr-o lumina mai buna, pentru că sa-lu pote apărtă după meritul lui celu adeverat și cei ce nu suntu iniati in arcanele politice mai inalte.

Pretestulu amintitul s'a tiesutu din acea imprejurare, ca supremă inspectiune bisericăescă de scările și o parte din preotmea noastră in adeveru au trebuitu, de căte-va ori, sa intempine pre unii amplioati ai statului cu autonoma bisericăescă, pentru că prin acelă, că prin singură arma ce o aveau in mâna, sa paralizeze nesuntile n-legali, proselitistice și antinationali, nesuviuie, prin care unii voiau sa valeme dreptulu și odihna bisericei noastre, ieră altii totu prin scările, voiau sa valeme interesele noastre nationale.

Nu scimur de-o inspectiune scolară și preotmea vre-o inspectiune scolară și preotmea vre-unei alte biserici din patria au avutu cuventu a intempină pre vre-unu amplioatu in causă scolară cu autonoma bisericăescă; dar cumca inspectiunei scolare și preotmei noastre s'a datu destula ansa de a face acelă; se pote vedé din actele oficiose, ce se conservă in archivulu Consistoriului metropolitan. Acele acte suntu totu altătea dovedi, ca unii amplioati ai statului in adeveru au trecutu preste sferea oficiului loru, incercandu prin scările a vătemă interesele confesiunale seu nationale alu poporului, carele singuru au intemeiatu și singuru și sustină scările sele. Intrebămu acum, care dintre autoritățile bisericescă din patria nu aru fi esit inaintea unor asemenea amplioati cu autonoma bisericăescă, pentru de a pune stăvila abusului loru?

Noi trebuie sa sustinem, ca chiar și candu statul aru sustină scările poporului prin mijloacele

sele proprii, chiaru și in casulu acestu nu aru ave dreptu rici unu amplioatu de ai statului a face, că scola sa lucre contră confessiunei și naționalităției poporului, pre carele vrea să-lu cultive. Acum, deca inspectiunea scolară și preotmea noastră, convinsa prin fapte despre abusarea unor amplioati cu puterea loru, s'a opusu aceloră, provocându-se la autonoma bisericăescă, i-au opritu dora prin aceea, că ei sa nu-si implinească oficiulu impusul loru de ministeriu: de a stăru în contilegere cu preotmea, că comunele bisericescă sa-si zidescă scările și sa le lăne in stare buna, că parintii sa-si tramita copiii la scola și se plătescă lăfă invictatorilor regulatu? — De sigură biserica nu iau impedeceat de a-si face detorintă astă a loru; ci ei, amplioati acei, după-ce au vediutu ca nu se mai potu lăne pe terenul illegalu pe care s'a fostu pusul, după-ce au vediutu ca nu potu ajunge la scopul loru mascatu, au parasitul de totu cauza scolară, și pentru a se escusă inaintea lumii și pentru a innegrí pre preotii, prin raporte oficiose și prin articoli jurnalistic, au inceputu cu insinuatuni că cea amintita mai inainte; o insinuătună aceia, precum amu credintu, forte plausibila și, precum vom vedé mai tardiu, și forte politica.

Eata adeverată stare a lucrului! Eata ce vine pórta autonoma bisericăescă noastră, căci unu amplioati se arata straină de către scările noastre! Amu disu „unii amplioati”; din cauza căci nu toti amplioati statului s'a purtatul fatia cu scările noastre, că cei instrainati de către ele prin autonoma bisericăescă (?).

Noi cunoscemul inter amplioati statului și barbatii de acei, carele s'a castigatu mari merite pentru scările noastre și prin ele pentru luminarea poporului nostru, și cari in folosul acestoră au lăcratul in cea mai buona armonia cu preotmea noastră și n'au avutu nici odata cuventu a se plange contră autonomiei noastre bisericescă. Inteligintă noastră, recunoscătore de asemenea merite, nu a intrelasatu a publică numele aceloră prin jurnalele nationale.

Mai trebuie sa amintim anca și de a treia categoria de amplioati: de amplioati acei, ai statului, carii s'a aratatu totdeună, sa nu dicemu cu desprețiu, dar cu apathia și neinteresare fatia cu scările noastre, fără de a se acoperi cu pretestulu autonomei bisericăescă. Lumea vrea sa scia, ea pe lângă ordinatunile publicate, prin cari se punea la anima amplioatiilor ingrijirea de starea din afara a scărelor, li se dă totodata sa precépe, ca cu starintăloru pentru înșinuirea și dotarea scărelor prin popor, sa nu mărgă asă departe, incătu sa slabescă puterea de contribuție a acelui. Pote ca unu dintre amplioati statului tocmă pentru o astfel de considerație inalta, s'a aratatu cu unu zelu atât de moderatul intru starintăloru pe lângă poporul seracu, că acelă sa-si edifice și sustină scările, precum erau prevedute și proiectate in hărțile ordinatunilor guverniale. La punctul acestu ne vinu in minte o gramada de requisitiuni, făcute din partea inspectoilor nostri districtuali de scările, către amplioati statului, pentru că, amesuratul ordinatunilor guverniale, sa-si implinească și ei detorintă fatia cu scările, și cari requisitiuni s'a perduțu fără nici unu rezultat.

Unu barbatu de scola germană, in manualulu seu de pedagogia, tratandu despre scopul și pusețiunea scările populare, dice: „E preste putinția că sa se facă o impressione placuta asupra omului cu minte și cu anima, deca, elu, casarmele cele in forma de palaturi, temnitie, spitalurile, teatrele și museele cele pompoșe, le va asemenea cu miserabilele, strimtele, afumatele și murdarele case de scările, in-

cari se dice ca generația teneră are sa se facă capabila de inaltele idei ale statului, ale bisericei, ale moralităției . . . Acelă s'a disu in comunu despre scările populare din Germania, numai cu vre-o 10 ani inainte de astă. — Ei bine, n'amu putea face și noi asemenea asemenea? Amu putea negresi; dar noi suntemu cu multu mai loiali și nu vremu sa vătemănu pre nime, și apoi pe lângă aceea suntemu și prea siguri, ca cu de acele sărte scărelor noastre totu nu s'arū imbunatati cu nimică. —

Dupa cele espuse pâna aci, s'ar astepta pote că sa arătăm și ce a facutu biserica noastră prin organele sale, prin preotii, pentru scările noastre. La întrebarea acelă insa respunsul celu mai bunu ce se pote dă, l'a datu Venerabilu Consistoriu metropolitan din Sabiu, sub nrul seu 337 din 10 Maiu 1865, in urmă unei interpellări din partea In Guvernă regescu de sub nrul 13727 din an. 1865; ne luămu voia deci a ne provocă și noi la acelu respunsu, carele s'a publicat și in nrul . . alu sfioie acestei din anul 1865. Despre acelu respunsu oficiosu alu Consistoriului mai amintim aci numai atât, ca in elu s'a arătatu cu colori vii și adverate și starea in carea se află poporul nostru, și vointă și putință lui de a-si înșinui și sustină scările. Inaltul guv. se vede ca in toate cele arătate au consimistit cu Consistoriulu nostru; căci pre cale oficioasa celu putințu n'a mai făcutu nici o reflexiune, la cele ce i s'a impartesit in privința acelă. Si ce e mai multu, Venerabilul Consistoriu a promis, că deca cum-va Inaltul Guvernă scie, ca preotmea noastră seu insusi Consistoriulu aru fi peccatuitu in afacerile sele scolare, sa arate casuri speciali, — și Inaltul Guvernă și acelă a între-lăsatu a face. Nu scimur deca se va fi satisfacutu celu putințu acelei cereri prea drepte a Consistoriului nostru, că pentru de a evita in viitoru totu feliul de conflicte, intre organele statului și ale bisericei, in ceea ce se lăne de conlucrarea loru in folosul scărelor, Inaltul Guvernă sa binevoiescă a face cunoscute in modu hotarit; ce intielege prin supremă inspectiune de statu in trebi scolare? —

Nu voim a ne termină cuventul cu ceea ce amu spusu mai in urma despre scările noastre și de aceea vomu continua in favorul loru a mai vorbi inca ce-va și in nrul viitoru.

Evenimente politice.

Sabiu 28 Martiu

Cetim ca s'a învătu conferinție in cestiunea croată intre ministrul de Beust, cancelariul croat și alti barbati de statu magiari. Resultatul se dăce a fi, ca afacerile croate sa se deslege numai intre aceste dōne tieri (Croatia și Ungaria), fără de amestecul regimului de dincolo de Leția. Partidul numita ungurăscă din Croatiă se bucura de statorirea principiului acestui, pentru crede ca in tipulu acestu va ajunge mai curând la drepturile constituționale ale tieriei.

In nrul trecutu amu impartăsit unu telegramu in cestiunea croată. Altulu ne spune acum ca Deák și Ghiezy au depusu pre măs'a casei deputaților proiecte de legi in intielesulu celoru cuprinse in telegramulu pomenit.

Din unu tel. la „Sieb. Bl.” (9 Apr. n.) aflămu, ca afacerea Croației e déjà resolvita. Se primese propunerea lui Deák, carea privesc servarea integrității coronei și chiama Croatiă la incoronare ieră celelalte le lăsa nedecise. Totu din acelu telegramu se vede, ca a stădi primese cas'a deputaților unu mesajiu, după carele va urmă apoi amanarea dietei pâna in Maiu.

Dupa altulu din „Hrm. Ztg.” se dice, ca am-

a) Profesorii și docenții institutelor instrucțiunii publice său provoziți cu dreptul de publicitate, inteleagendu-se aici și docenții (invenitori, dascali) scolelor poporale, de căcăciu suntu aplecați definitiv pre calea denumirei ordinare,

b) advocații diplomiți și doctorii ori cărei facultăți.

c) Studentii ordinari și publici dela universități, academiele de drepturi, dela academiile orientale din Viena, mai incolo dela gimnasiele suprême, dela politecnicele din imperiu și dela academiele de băi.

V. Din respectu de posesiune.

Proprietarii averilor eredite, de căcăciu locuiescă la casa și portă economia și de căcăciu venitul din această economie este de ajunsu pentru susținerea unei familii de cinci persoane dară nu intrece cuadruplul lipselor acestei familie.

Totă resoluțiunile de eliberare compete pre basea titlurilor atinse sub punctele II, III, și IV, și date de comisiunile miste de rechiamare, dimpreuna cu resp. petitioni instruite, au a se substerne spre revisiune la acestu ministeriu ung. reg. de aperarea tierei pentru dejudecarea calităților prescrise pâna acum, și numai atunci se potu consideră de valide de căcăciu voru castigă aprobare.

Recursurile contra resoluțiunilor negative ale comisiunilor de rechiamare se potu dă numai la aceste comisiuni în scrisu său ca vorbă celu multu în 8 dile.

Petitionile și acusele, precum și recurserile suntu libere de timbru.

Pentru conspectulu genealogicu se potu pretinde celu multu 2 fl. v. a.

Asupra recursurilor date la tempulu seu la comisiunile miste de rechiamare și substerne fără amanare nemijlocit la ministeriu ung. r. de aperarea tierei, decide finalmente acestu ministeriu. Resoluțiunile de eliberare ale comisiunilor de rechiamare suntu valide numai pentru anul acestă.

In privintă districtelor și cercurilor de integrare armatei, remane in validitate împărțirea facuta prin despuseiunea locotenintiei reg. nrului 13,618 a. c.

In fine facu atentu pre municipiu, ca pre sămă celor din clasele chiemate (1846, 1845, și 1844) pâna la inchiaarea recrutării sa nu se deee concesiune (pasu) de caletoria, afara de casulu candu acei a s'ară în de cei publice neapă.

Datu Bud'a 14 Martiu 1867.

Conte Giuliu Andrassy m. p.

Revista diuaristica.

In „Tromp. Carp.” astănu unu articulu intitulat „Biserica română” in care se pune întrebă-

rea, ca ce va fi avutu guvernulu lui I. Ghica cu deciariarea prelatilor bis. rom. de necanonici. Arata ca e gingasius lucru a derimă totu. Apoi continua :

Biserica este temeli'a Statelor. Astfelu in Engler'a, astfelu in Franci'a, astfelu in Russi'a, astfelu in toate Statele cari au o durata o consistență, o taria. Biserica loru a fostu părta unghiu-lara a temeliei loru. Astfelu și la noi biserica nostra a fostu temeli'a Statului nostru, temeli'a instrucțiunii și a moralităției publice, de candu s'a fondat este Statu, sia dincolo de Dunare, sia din cōcō de Dunare.

Antaiulu Domnului român, Ioan Atzanu, al cărui nume propriu a remasă titlulu nestramutat al tutoru Domnilor români, a refuzat corona Bizanției pentru ortodoxia. Radu-Negru a traitu eu o catolică, fără sa introduca cea mai mică eresie in biserica ortodoxa română pre care fundă elu Statul român; astfelu cu toti urmasii lui, cari au re-spins totdeună ori ce eresie și au imputernicitu Statul loru in giurulu colonei credintei strabune.

Religiunea la noi a fostu Statul. Ea s'a distinută Legea, și candu s'a codificat pentru primă ora diseritele obiceiuri ale tierei sub Matheiu Bassarab s'a vediura ca Statul, Legea, era religiunea; și ca din religiune se reflectă și legile române și Statul român. Tota instrucțiunea nostra incepea cu „sante Ddieu”, cu Tatulu nostru“, cu „Credința”, pâna in străinătestul noului și in testamentul vechiului care era totă invenitorul, isvorul tuturor cunoștiințelor și al intelepcionei; era „Vamele Vezduchului”, „Usi'a Pocaintiei”, „Vieile sanctilor“ pre de o parte, și pre de altă istoria patriei; pentru ca ori ce omu mintosu, cu darul de Ddieu a scrisă a povestii, nu avea altă in gandu, decât cum sa trăea la vecinicia faptele strabune, faptele aceloră cari le crease și le conservase o patria. Si istoricul nostru de acum două trei seculi, ne dovedescu astădi scrisele loru ca nu erau omeni, cari sa nu poată gândi, cari sa nu potă scrie și altceva; dară ei erau preocupati, erau cuprinși cu totul de simțimentul de religiune și de iubirea de tierra: lumea loru se marginea in patria loru, și ceriul nu era representat decât prin altariul ortodox român.

Cu cătu a slabită in noi simțimentul religiosu, cu atâtăa a slabită și iubirea de patria, cu atâtăa a slabită și puterea noastră morală și forțele noastre fizice; pentru că numai credința intăresce, numai credința invertosieza, numai credința man-tesce. Credința in noi s'a scuduitu, s'a slabită, s'a derimat; și patriotismul s'a surpatu cu deosebă, și ideile de viteza de onore și de gloria au perit său trece căte odată că naluțe prin mintea noastră, candu avemu euragiul să ne gândim la

trecutul nostru scrisu de istoricul nostru său de istoricul streini. Si ca avemu unu trecut in aceea epoca in cari traiam și credeam in biserică, unu trecut glorioz, unu trecut egal cu elu aceloră cari ne desprețuiescă astădi, și potu sa ne desprețuiescă pentru că nu mai avemu nici puterea morală nici forțele fizice, ni s'a slabită sufletul și nisă bolnavitul trupulu; ca avemu unu trecut pre cîndu religiunea ne invertosieza cu morală ei și ne imbarbată cu preceptele ei, ca avemu unu trecut nu numai prin fapte de arme, dară și prin efectele unei civilizații, este dovedă monumentele ce neau mai remasă, cari ne mai vorbesc inca prin plastică spre a intărî cele spuse de istorici!

Tota acea civilizație si avea fundamentul ei in religiune. Religiunea inspiră prin secolul XIII și XIV, pre mesterii români sa zidescă Bucovina in marginea Jiliei, pre ruinele și din ruinele străbunilor pre santul Dimitrie din Craiova, și mai tardu metropola din Tergoviste, monastirea Dealului sub Radu cel mare, pre care a distrus ignoranța in lipsa de religiune, prin nisice nemti, cari au gramadit acum alămuri preste tinichele și tinichele preste alămuri, cari lucesc in sōre spre a areta ca totu fondul nostru a remasă pre buze, precum religiunea, scuduită in dogmele ei, a remasă numai in nisice forme esterioare; precum onoreea, perita din anime, lucesc atarnata pre pepturi !

Artile și civilizația română se surpa, și-i ie formă bizare intr-o ingalare de civilizație exotica, eterogenă fiindorii noastre; și patriotismul nostru se prefacă intr-o ingalare confusa de cosmopolitism, cu care talismanu ni se fura fondul naționalității noastre, precum prin confuziunea propagandelor și prin eterodoxii pusi prin scăle și pensiuni, spre instruirea și educatiunea filioru și a fiilor române, ni se fura credința strabuna: ortodoxia, octodoxia română, fondul romanităției și al Statului român !

O ! avemu unu trecut și nu ni-lu puteti negă voi, paganiilor de totu felul și voi paganiilor remasi, din retacire in retacire, fără conștiință despre ale vostre proprie; avemu unu trecut și acelu trecut este in biserica nostra ! Nu derimat biserica română pentru că, cu darurile bisericei române, derimat și totu trecutul Român : din biserica română au emanat toate faptele cele mari ale Românilor și s'au reflectat in totă intelepciona română faptele de arme, faptele de Statu, faptele de civilizație. Resboile de atacu, resboile de resistență și de conservare, cetățile noastre, artile noastre, literatură noastră, limbă noastră, iubirea de tierra și de Ddieu, au purcesu din biserica nostra; și totu ceea-ce ni s'a mai conservat a fostu prin biserica.— Nu atingeti biserica ; pentru că numai biserica nostra mai poate repară toate căte ali stri-

2. Alu doilea mijlocu ce-lu vedem in trebuință de poeti pentru a produce materialul sensibilu in gandirea cuvintelor din partea auditorului suntu adjectivele și adverbale, ceea-ce s'a numit „epitete ornante“. Substantivul și verbulu singuru, chiaru candu se referu de adreptul la objectul și acțiuni materiale, nu producă in mintea nostra decât o slabă amintire de sensibilitate, mai multu o naluțire a materiei, decât o adeverata impressiune. Candu dicem d. e. Hasdrubal fu ucis in batalia dela Metaurus, nu se gandim la imaginele sensibile, ce aru trebui să fia cuprinse in aceste cuvinte. Nici pe Hasdrubal nu nt-lu închipuim in figura lui, nici uciderea nu ne o reproducem cu totu ce are ea de crancenu, nici batalia, nici riul Metaurus: aceste substantive și verbi suntu numai semne uscate pentru gandirea abstractă a faptului istoricu, gandire esclusivu prosaica.

Poetulu nu poate intrebuntă asemenea verbi și substantive găle, ci este silitu a le imbrăca, ale imprestă in partea loru sensibila prin anume relevare a ei. Aci este cauza, care ne explica d. e. epitetele constante ce le astănu in Homerus lângă personale principale din epopeile sale. Homerus nu numesce pe Achiliu singuru, nici pe Diomedu, nici pe Pallas Atene, etc. Căci ce suntu aceste nume ? Cuvinte reci, cari nu silescu imaginatiunea și reproduce personă in plenitudinea ei de viție palpabilă. De aceea Homerus dice totu deună πόδας Ἀχιλλεὺς=Achilli celu grabnicu la picioru, și te silesco astfelu a-ti construi in fantasi'a ta imaginea sensibila a eroului; Homerus dice βοὴν ἄγρος Ιοομῆν δῆς=Diomedu celu bunu la strigatu, γλαυκῶντις Ἄθηνη=Minerva cu ochiul albastru, etc.

Shakespeare in „Macbeth“, unde vorbesc Banquo cu vrajitoarele *), le descrie :

Se vede ca 'ntelegeți,
Căci via-care pune degetulu ciuntit
Pe sbarcitele budie.

Si in altu locu :

Voiu si silitu sa iau
Dela nopte 'mprumutu vre-un'a din a ei
Int' une cate ore.

Alexandri, in eminentă sea poesia „Groza“, destăpătă cea mai via impressiune prin adjectivele pline de sensibilitate, cu care insoliesce objectele gandirei :

Galbenu că faci'a de galbenă cera
Ce aprópe-i ardea,
Pe o scandura vechie aruncat ușara
De somnulu celu vecinu Groz' acum dormea . . .

Unu mosineagu atuncea, cu o barba lungă,
La Groza mergendu,
Scosé doi bani n'edi din vecchia lui punca,
Lângă mortu i puse, man'a-i sarutandu,
Mai facu o cruce și dise plangend, etc.

Totu epitetele producă impressiunea pitoresca și marcata in poesia lui „Strong'a“, d. e., in strofă a 6-a.

Opu voimici cu spete late
Si cu maneci su fligate
Si au cu puscile 'nearcate.

Frumosu este adjecțivul sensibilu in strofa lui Muresianu.

Inaltia-ti la t'a frunte și cauta'n giuru de tine
Cum stau că bradi in munte voimici sute de mii . . .

Forte plasticu in descrierile sele este Bolintinianu.

Nóptea se intinde și din gen'a sea
Argintose lacrimi preste flori versă.

Colo sub o negră stâncă
Gene riulu spumatoriu,
Pacea noptii e adanca,
Lun'a dörme pe unu noru.

Caigi! vedi, nóptea vine
Dupa dealuri su me gandu.

Pe unu piscu selaticu și vijeliosu
Unde url'a n'pôle Argesiulu spumosu,
Este o cetate,
etc.

3. Unu altu mijlocu de a realiza aceeași condiție indispensabilă a frumosului poeticu suntu personificările objectelor nemiscătoare s'au prea abstracte, precum și a calităților și acțiunilor. Prin acăsta ce introduce in gandirea cuvintelor o nouă miscare, neobicinuită in prosa și togmai de aceea surprindătoare, ce descrește imaginea sensibila și colorată schemă palida a cuvintului prin cea mai energica visiune.

Deja Homerus nu mai intrebuntă verbulu simplu a sagetă, ci dice :

Sageat'a sbora cu voluptate pentru
a gustă carnei inimică.

In Horatiu grigia se urea pre corăbiu
Scandit aeratas vilosa nave
Cura. (Va urmă.)

*) pag. 7 și 43 din editiunea „Junimeii“.

catu si cete ati derimatu voi nedusii la biserica, I ati lualu avereia, nu v'atingeti si de disciplin'a ei; nu v'atingeti si de dogmele ei, nu scuduiti colón'a credintie, credinti'a, care ea singura pote mantui. Prim propunerea impia, prin barfarea, prin imbalarea contr'a prelatilor cari representa conduce si administréza credinti'a, ati tintitu la deramarea colonei; credintie, la darimarea temeliei bisericei române, ati cugetatu sa stigmatizati de anti-canonic si de eresia tote tainele sante administrate de doi ani incocé: botezulu si cununi'a, spovedani'a si impartasirea, ungerea, immormentarea.

Dle Crezulescu, respinge cu indignitate acésta propunere impia si acésta idea funesta. Acésta fapta va fi démina de d'a; ea va fi tamaia care va merge deadreptulu la parintü, la bunu si la strabunü Diale.

Rasinari 25 Marte 1867 st. v.

On. Dle Redactoru! Diu'a de Bun'a-vestire a fostu o serbatore indoita pentru noi Rasinarenii, un'a caci astadi serbamu aducerea aminte de diu'a aceea in carea angrerulu Gavriilu a vestit Nascatorei de Ddieu, ca va nasce pre mantuitorulu lumei, — alt'a caci comun'a nostra a consantit scol'a sea inca din anulu 1847 patronatului serbatorei de astadi.

Deci cu ocasiunea acest'a corpulu invetatorescu de aici a arangeatu in onoreea patronulu scólei o festivitate, carea a decursu in chipulu urmatoriu.

Dupa finirea servitului divinu poporulu dela ambe bisericile incunosciintiatu prin preotii respectivi slujitori, s'a adunatu in curtea institutului scolaru, unde erau pregatite cele de lipsa pentru santirea apei. Dela biserica cea vechia a venit poporulu cu processiune in frunte cu Santele Sele preademanii nostri preoti Sav'a Popoviciu si I. Drocu si intonandu corulu sub conducerea dlui invet. Petru Bancila o poesia ocasiunala compusa de DSe.

In curtea institutului scolaru s'a facutu santirea apoi de catra dd. preotii susu numiti, insotiti fiindu si de Parintele catechetu I. Drocu jun. — Dupa santirea apei, pana candu preotii a stropit cu apa (botezatu) pre poporulu adunatu, corulu tinerimei scolare a intonatu Imnul Maj. Sele Imperatului nostru si Imnul prea bunului nostru Metropolitu.

Dupa aceast'a d. invetitoriu I. Petrascu, a tinutu cuventare, pe carea suntei rugati Domnule Redactoru a inserat intreaga in colonele stimabilului DVostre diuariu „Telegrafulu Românu“. *)

Dupa finirea cuventarei s'a intorsu fia-care la ale sale, plinu de cea mai mare bucurie, carea se puté celi de pe fat'a fia-cârui, caci acum ne vedem si noi liberi celu putin in eserarea dreptului nostru scolaru, dreptu atatu de frumosu si salutariu.

1. Metiu.

Varietati.

**) La impartasirea I. „K. K“ nrulu 35 despre toastele din Gherla, comunicata in Tel. Rom. intre Varietati, primim o corespondintia datata Gherla 4 Aprile, din care scótemu urmatorele: mergendu in un'a din dupa prandiele lunei lui Martin vre-o cátia români in bereri'a din locu, astara acolo o multime de fitigei (coconasi) de arméubeti, vreamu sa dicemu, bindu la bere si asediandu-se si ei in giurulu mesei se escá ca ori unde intre pahara, dispute despre diferite lucruri din lume, se intielege, ca se apucara si de politica, socotindu-se pote in momentele acelea, ca dela ei va depinde deslegarea nodului gordicu — si cancelistulu M. nu se putu rabdá sa nu radice si acolo unu toastu amestecandu in elu si ministeriulu ungurescu, insa nu in form'a publicata de „K. K.“ Apoi afandu-se intre ei si unu arméu renegatu, carele numai dela restituarea constitutiunei unguresci incocé incepù ierasi a dice ca e ce au fostu, adeca arméu, Augustinu Munteanu, vitiosu cum e, au radicatu, seu mai bine dicendu au strigatu, unu toastu a d rem cu accentuarea cuvintelor manutiorului despre bucuria de unu intorsu fatia cu 99 drepti. Diseramu, ca Munteanu au strigatu toastulu de aceea, caci déca va cunoscere cine-va obiceiul unor'a de pe aici in discursu, va se'i si aceea, ca enm vorbescu de inceputu si cu deosebire ce linisce au pututu fi atunci intre ei, canda beuse-ra dejá binisioru din bere! Ca Muresianu se fi inceputu sirul toastelor, nu e adeverat, caci atunci

*) Numai sa avemu locu.

R.J.

vorbisera dejá pote si dicece altii totu lucruri ce au numai in cărcime si intre pahara locu. — Noi nu potem pricpe cu ce scopu au pututu publica „K. K.“ minciunile mai susu atinse din Gherla, de órece, ca fóia intelepta trebaie sa scie, ca ómenii pre aici, in lips'a totului ce e nou si aru putea caus'a óresi-care distractione, de urtu trebuie sa-si ia refugiu la minciuni si flécuri mari ca ale corespondentilor din Fagaras si ei, dovéda scornurile ticalóse buciumate dejá mai de tote diuariele unguresci despre judele supremu opidanu de aici Lasslosi, cu ocasiunea imbucurarei pentru restituarea constitutiunei magiare, cari tote nu fura alt'a decatú nisce flécuri scornite de unii demni de totu dispretilu omenimei, au dora au voitua sa ne provoce prin acelea la prostitutare? E tristu lucru candu soi politice se dejoseseu; la publicarea scorintelor din crisme si apoi si mai tristu déca se face capitalu politie din ele!

**) (La celebrare a incoronarei) Precum spune „Hungaria“, din ambele biserici din cetatea Bud'a, in cari se va face ceremonia de incoronare, au a se delaturá tote bancile si altariele laterale si in loculu loru au a se asiedia tribune. Numai in sanctuariu, unde se voru constitui döue tronuri, voru remanea si bance pentru demnitarii bisericesci si alte notabilitati. Banchetsu celu mare lu va ya dä regele in localitatile redutei din causa ca alte incaperi mai spatióse nu se afla in Bud'a-Pest'a. Dupa cum se da cu sotóla, ceremonia incoronarei va durá 4—5 ore.

**) (Gard'a nobila ungurésca) Acésta, precum se aude, ierasi se va restituí. Maj. Sea au determinat, ca pre tempulu incoronarei sa se denumesca unu capitana pentru gard'a acésta, iera gard'a nobila sa se compuna din doisprediece pana in cinci-sprediece oficeri din armata. Iera dupa incoronare se va restituí gard'a acésta in intregitatea sea.

**) (O parere magiara in cestiunea nationalitatilor Ungariei) „1848.“ o fóia ce apare in Pest'a scrie intre alte: „Cestiunea nationalitatilor e pentru Ungaria o cestiune de esistintia. Deslegarea causei orientali are döue parti prim'a caderea imperiului turcescu, a döua organizaionea popóreloru elibrate. Nu esista tiéra asupra cărei a deslegarea a cestei cestiuni ce esercite inflontia mai mare decatú asupra Ungariei. Tunulu dintai ce se va audí la Dunare, va face cestiunea nationalitatilor Ungariei o cestiune europena. Batalia se va incepe intre popore. In fat'a bataliei pentru libertate, murii dreptului istoricu cadu in ruine. Deci detorint'a nostra este: a impacá nisuntile nationalitatilor cu dreptului istoricu ungurescu. Déca pre tempulu bataliei ce se va incepe in resaritu — ceea ce mai lesne se poate intempla astadi decatú mane — nationalitatile voru privi la magiaru ca si la unu inimicu alu loru ca astadi, atunci o batalia infrocosiata a nationalitatilor va acoperi patria nostra. In acésta batalia ori cátu de eroicesce ne vomu luptá, invingerea nu va fi in partea nostra. Chiaru invingerea cu arm'a, cu acésta causa aru si pentru noi o cadere. Deci trebuie sa ordinámu astfelui trebile ca pre tempulu resbelului oriental, nationalitatile sa nu ne gasesc de inimici ai loru. Putem noi ordiná acésta? Vomu vorbi cu ocasiunea venitória. Dar si pana atunci sa nu uitámu ca acésta e cestiune de esistintia.“

**) (Nu voru fi honvedi) Fóia oficioasa publica, ca gendarmeria tiei se va desfintia, si activitatea ei se va predá diregátorielor de tiéra si municipale. Asemenea se va putea intempla si cu vigilia de finantia si de politia. In loculu acestora au vrutu sa constituie ministeriulu ungurescu 10 bataliuni de honvedi si s'a si rugatu pentru imputernicirea din partea monarchului in privint'a acésta. Imperatulu insa nu au incutintiatu propunerea acésta, amintindu, ca chiaru si numirea singura de honvedi aru trebuí sa fia vatemátre pentru unitatea armatei, ca la tota intemperie se va constitui o trupa de asecurantia, insa pentru acésta aru trebuí alésa o astfelui de numire, carea sa nu revóce nici decum vre-o prejudiciu militariu.

**) In privint'a contelui Cibrario, carele au sosit dela Florentia la Vien'a si in privint'a courierului de cabinetu italiano, Dlui Anelli, carele se afla in curtegiu (a căror'a sosire se aduce in legatura cu calatori'a ce o va face printiulu Um-

bertu), audim, ca missiunea contelui Cibrario in adeveru are de scopu, ca sa efectueze despărțirea actelor un'a de alt'a din ambele archive. — Preem se spune, gubernatorul din Crain, Bar. Bach, va sa devine gubernatoru in Trieste. Se dice, ca si in Carinthia si in Tirolu se voru face schimbări.

**) (Lucru demn de imitat) In Brannschweig s'a facutu din partea reuniunei cetătienilor otârarea, ca la salutarea de pre strada sa nu se mai ieia palari'a josu, cu atât'a mai putinu, de órece o astfelu de otârire s'ar si făcutu dejá si inainte cu vre-o 20 de ani. Membrii reuniunei amintite roga pre publicu intr'unu anunciu (in sciintiare) „ca reverint'a seu stim'a sa si-o arate numai prin o atingere cu mân'a de palaria seu prin o miscare de mân'a salutatore.“

**) In „G. Trans.“ afiam o coresp. din Clusiu de urmatru cuprinsu: „Cu acésta ocasiune ve rogu ca in interesulu conationalilor nostri se binevoiesci a dà publicitatei interprinderea cea mare, care au decisu societatea de asecurare din locu „Victori'a“, a o efektu in interesulu comunu alu patriei nostre. — Societatea acésta e asediata cu sanctiunare mai inalta pre actii, — si au primita pana acum a asecuratiuni numai in contr'a fociului, dar pentru ca sa pote estinde afacerile sele si la asecurările in contr'a ghiatiei, a transportului, a vietiei de omu si animalu, au decisu in adunarea sea generala din 17 Nov. an. tr. ca sa edea, ca bas'a ramurilor de asecuratiune indicate inca 1000 buc. de actie. Dupace inşa noi români nu posiedem inca pana acum o atare societate de asecurare, dupace acest'a presenta nu are nu are nici unu caracteru naionalu si are de scopu de a impartasi pre si care civile alu patriei fara de deosebire de națiunitate si confessiune in beneficie sele catu si in favorurile asediamentului de creditu, care lau intintiatu numai pre sem'a actionarilor, ba precum suntu din fontana sigura inceintiatu voiesce in a-gendele sele avende cu români a intrebuinta si limb'a nostra naionala, — precum ne-amu convinsu si din o provocare a comitetului aceluiasi scrisa romanesca si tramisa catra Domnii nostri din Clusiu si impregiu, nu potu a nu recomandá intreprinderea acésta patriotică conationalilor nostri, ca sa cumpere si sa devina in posesiunea statelor actie, care sub nrmatorele condituni se potu cumpera.

1) un'a actie suna despre 1000 fl.;
2) din sum'a acésta numai 300 fl. suntu de a se solvi in bani gal's, — iera despre 700 fl. e de a se dà unu contractu seu obligatiune.

3) Cine platesce sum'a acésta de 300 fl. anticipalmente va capeta pre lângă dobend'a (dividenda) avuta dupa actia, — inca si 6% dupa cele 300 fl. — care o pote platí si in 10 rate.

4) Castigulu celu mai mare alu societătiei a acel'a, cumca pe sem'a actionarilor s'a constituie unu „asediament de creditu“, care fia-care actionarii lu pote folosi in sensulu statelor.

In Clusiu e incredintiatu cu vinderea statelor actie. D. Carolu Benedek, care e plenipotentialul extraordinar alu societătiei.

Nr. 8—2 Concursu

Pentru intregirea statunie vacante de invetitoriu in comunitatea gr. res. Petril'a, ce e ingremata inelitului comitatului Carasiului si protopresbiteratului gr. res. românu alu Bisericei albe, se scrie prin acésta concursu.

Cu acésta statune suntu impreunate urmatorele emolumente anuale:

- a) in bani gal'a : 63 fl. v. a.
- b) in naturale : 24 meti de cucurnzu, 100 ponti lardo, 50 ponti de sare, 12 ponti, lumini, 6 orgii de lemn, trei jugere de pamantu si cuartira libera.

Doritorii de a ocupá acestu postu de invetitoriu voru avea a inzestrá petitiunile loru concursuale, timbrate dupa cuvintia, cu estrasulu de botez, cu atestatu despre absolvarea cu sporu bunu a cursului pedagogicu in institutulu preparandialu din Aradu, apoi despre servitiulu de pana acum si portarea loru morale si politica, si astfelu inzestrare le voru substerne Venerabilului Consistoriu dreptu maritoriu alu diecesei Caransebesului pana in 25 Aprilie a. c. vechiu.

Caransebesiu, 13 Marte 1867.
Consistoriulu diecesei Caransebesului.

INDREPTARE. In nr. tr. pag. I col. I stru 11 in locu de „Cá sa-mi dau unu tributulu“ a se citi: Cá sa-mi dau si e u tribut ulu etc. — La Foisióra, pag. II. col. II str. 3 in locu de „pictura judica“, a se citi pictura indica-